

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 15C/188/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514204316
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2016:2514204316.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v spore žalobcu: DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom Mikovíniho 10, 917 01 Trnava, IČO: 46 713 930, zastúpeného: advoconsulting s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 47 253 428 proti žalovanej: H. Z., R.. XX.XX.XXXX, D. H. B. XX/XX, XXX XX T., o zaplatenie 182,18 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a** .

Žalovanej sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 13.06.2014 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 182,18 eura spolu s jej príslušenstvom ku dňu 27.09.2013 vo výške 19,19 eura a úrokmi z omeškania výške 5 % ročne zo sumy 182,18 eura od 28.09.2013 do zaplatenia. Podaním zo dňa 21.07.2015 žalobca zobral svoju žalobu v časti úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny za obdobie od 01.01.2015 do zaplatenia späť (čiastočné späťvzatie nebolo zdôvodnené). Okresný súd Piešťany uznesením č.k. 15C/188/2014 - 58 zo dňa 03.09.2015 konanie v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 182,18 eura za obdobie od 01.01.2015 do zaplatenia zastavil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.10.2015. Predmetom konania tak zostalo zaplatenie sumy 182,18 eura spolu s jej príslušenstvom ku dňu 27.09.2013 vo výške 19,19 eura a úrokmi z omeškania výške 5 % ročne zo sumy 182,18 eura od 28.09.2013 do 31.12.2014.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že svoju aktívnu legitímáciu odvodzuje zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č.0935/2013/CE zo dňa 27.09.2013 uzavretej medzi spoločnosťou: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len ako „právny predchodca žalobcu“) ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou Zmluvu o bežnom účte, ktorej predmetom bolo zriadenie bežného účtu a poskytnutie Povoleného prečerpania v prospech žalovanej. Žalovaná prekročením rámca povoleného prečerpania porušila Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, čím vznikla pohľadávka z nepovoleného prečerpania, ktorú žalovaná neuhradila, preto právny predchodca žalobcu poskytnuté povolené prečerpanie zastavil.

3. Žalovaná sa k doručenej žalobe nevyjadrila.

4. Dňa 22.05.2015 žalobca doplnil svoju žalobu podaním zo dňa 20.5.2015, v ktorom uviedol, že právny predchodca žalobcu dňa 17.3.2005 so žalovanou uzatvoril Zmluvu o kontokorentnom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie kontokorentného úveru č. XXXXXXXXXXXX/X/X s úverovým rámcom vo výške 13.000,-Sk (431,52 €). Žalovaná začala úver čerpať dňa 18.3.2005, dňa 27.12.2005 úverový

rámec prekročila, dňa 25.07.2011 bolo právnym predchodcom žalobcu zastavené poskytnutie a čerpanie úveru žalovanej a bol jej zrušený účet.

5. V písomnom podaní zo dňa 04.10.2016 žalobca uviedol, že predkladá súdu Odstúpenie od zmluvy o účte č. XXXXXXXXXXXX a poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 23.07.2011, ktoré bolo žalovanej doručené v zmysle bodu 10.3 a 10.5 Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu dňa 26.07.2011.

6. Súd nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie, pričom po vyvolaní veci zistil, že sa nedostavili žalobca ani žalovaná, žalobca svoju neúčast' na pojednávaní žiadal ospravedlniť a súhlasil s pojednávaním bez jeho účasti. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti strán sporu, nakoľko ich účast' na pojednávaní nepovažoval za nevyhnutnú a otvoril pojednávanie (§ 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“). Súd následne určil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci (§ 181 ods. 2 CSP).

7. Súd vykonal dokazovanie listinami: zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky, zmluvou o bežnom účte, výpisom z účtu, obchodnými a všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, výzvou na zaplatenie, zmluvou o vydaní a používaní platobnej karty, zmluvou o kontokorentnom úvere, odstúpením od zmluvy a zistil tento skutkový stav veci:

8. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.09.2013 uzavretej medzi spoločnosťou: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, ako i oznámením o postúpení pohľadávky žalobca preukázal svoje právne nástupníctvo vo veci (aktívnu vecnú legitímáciu).

9. Dňa 26.03.2004 uzatvorila Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653 ako právny predchodca žalobcu so žalovanou Zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorej predmetom bolo zriadenie bežného účtu pre žalovanú ako majiteľu účtu v mene: SKK. Touto zmluvou o bežnom účte sa žalovaná okrem iného zaviazala dodržiavať Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne účinné od 01.08.2002 (ďalej len „VOP“).

10. Dňa 17.3.2005 bola medzi spoločnosťou: Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653 a žalovanou uzavretá zmluva o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX/X/X, ktorej predmetom bolo poskytnutie kontokorentného úveru s výškou úverového rámca 13.000,-Sk, úrokovou sadzbou 11,15 % p.a.

11. Zmluvami o vydaní a používaní platobnej karty uzatvorenými medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu dňa 26.3.2004, 22.1.2008 a 29.12.2008 boli žalovanej zo strany právneho predchodcu žalobcu poskytnuté platobné karty VISA Electron, prostredníctvom ktorých žalovaná vykonávala výber finančných prostriedkov z jej účtu č. XXXXXXXXXXXX ako i platby, čo žalobca preukázal výpisom z účtu žalovanej.

12. Z písomnosti právneho predchodcu žalobcu zo dňa 23.7.2011 označenej ako Odstúpenie od zmluvy súd zistil, že ňou právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že týmto odstupuje od zmluvy, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý účet č. XXXXXXXXXXXX, a to s účinnosťou ku dňu doručenia tohto oznámenia, ako i od zmluvy, na základe ktorej bolo žalovanej poskytnuté povolené prečerpanie k účtu č. XXXXXXXXXXXX, taktiež k účtu č. XXXXXXXXXXXX. Čo sa týka doručovania písomností medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, toto bolo upravené vo VOP v bode 10.

13. Žalobca pred podaním žaloby na súd vyzval žalovanú dňa 21.11.2013 k úhrade dlžnej sumy v sume 201,37 €, t.j. dlhu ku dňu 27.09.2013.

14. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy o bežnom účte (ďalej len „ObZ“), zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

15. Podľa § 710 ObZ, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

16. Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom od 1.1.2000 do 24.11.2004, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

18. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom od 25.11.2004 do 30.6.2007, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

19. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2007 (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

20. Podľa § 52 ods. 2 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 52 ods. 3 OZ, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 48 ods. 1 OZ, ad zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

24. Podľa § 48 ods. 2 OZ, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

25. Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

27. Podľa § 100 ods. 2 prvá veta OZ, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

28. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

29. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

30. Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

31. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k právnomu záveru, že žaloba (v znení pred čiastočným späťvzatím ani po jej čiastočnom späťvzatí) nebola podaná dôvodne. Ako zo žaloby vyplýva, žalobca si nárok na zaplatenie žalovanej sumy uplatňuje zo zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.3.2004 a zmluvy o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX/X/X zo dňa 17.3.2005, uzatvorenými medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu, pričom pohľadávky z týchto zmlúv boli na žalobcu prevedené (singulárnou sukcesiou) na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2013. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol záväzkový právny vzťah na základe uzatvorenej zmluvy o bežnom účte zo dňa 26.03.2004 a zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 17.03.2005, teda zmlúv v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka (tzv. absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom). Svojím charakterom je nutné tieto zmluvy považovať nie len za tzv. obchodné zmluvy (absolútne obchodno-záväzkové zmluvy), ale i za spotrebiteľské zmluvy (čo sa navzájom nevylučuje), resp. typovú zmluvu a spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, a to z toho dôvodu, že ich obsah bol pre žalovanú právnym predchodcom žalobcu vopred pripravený, pričom žalovaná nemala možnosť obsah týchto zmlúv žiadnym spôsobom ovplyvniť. Súčasne je súdu z jeho činnosti známe, že takéto zmluvy (o bežnom účte, kontokorentnom úvere) právny predchodca žalobca uzavierať vo viacerých prípadoch, čo s prihliadnutím na § 186 ods. 1 CSP nie je potrebné dokazovať. Z dikcie ustanovenia § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa je zrejmé, že za spotrebiteľskú, resp. typovú zmluvu možno označiť každú zmluvu, ktorej charakteristickým znakom je, že sa uzaviera vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Je potrebné zdôrazniť, že irelevantný je prameň práva, podľa ktorého sa príslušná zmluva upravuje (či Občiansky zákonník alebo Obchodný zákonník). Z uvedeného treba mať za to, že každá zmluva (bez ohľadu na to podľa akého predpisu bola uzavretá) môže mať povahu spotrebiteľskej zmluvy, ak spĺňa súčasne jej atribúty. Zmluvy uzavreté právnym predchodcom žalobcu a žalovanou v danej veci majú podľa súdu preto charakter spotrebiteľských zmlúv. Takéto posúdenie zodpovedá aj ustálenej rozhodovacej praxi (napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 23Co/197/2016 zo dňa 13.06.2016, Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 5Co/90/2016 zo dňa 12.10.2016), od ktorej súd prvej inštancie nemal dôvod sa odkloniť. Právny predchodca mal v tomto právnom vzťahu postavenie dodávateľa (naplnenie definície § 52 ods.2 OZ) a žalovaná postavenie spotrebiteľa (naplnenie definície § 52 ods. 3 OZ). Z dokazovania mal súd ďalej preukázané, že právny predchodca žalobca od predmetných zmlúv (o bežnom účte a kontokorentnom úvere, obe č. XXXXXXXXXXXX) písomne odstúpil dňa 23.07.2011, pričom toto odstúpenie nadobudlo účinnosť dňom doručenia žalovanej, t.j. dňom 26.07.2011. Súd pritom vychádzal z tvrdenia žalobcu o dátume doručenia odstúpenia od zmlúv, toto nebolo rozporované protistranou. Bolo sa preto potrebné zaoberať právnymi účinkami tohto odstúpenia od zmlúv. Súd prvej inštancie s prihliadnutím na to, že sa jedná o posúdenie právneho vzťahu ako spotrebiteľského, v súlade s § 54 ods. 1 OZ preto aplikoval úpravu obsiahnutú v občianskom práve, a to v § 48 Občianskeho zákonníka.

32. Čo sa týka § 54 ods. 1 OZ, podľa neho sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Preto ani uzavretie absolútneho obchodno-záväzkového vzťahu, ktorý je v danej veci nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôže odchyliť od občianskoprávnej úpravy v otázkach, ktoré sú na prospech spotrebiteľa na rozdiel od právnej úpravy v Obchodnom zákonníku. Spotrebiteľ si nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie, preto sa v prospech spotrebiteľa použije pre neho priaznivejšia právna úprava. Preto možno uzavrieť, že zmluva o bežnom účte ako i zmluva o kontokorentnom úvere majú síce povahu absolútneho obchodu, na posúdenie zmluvného úverového vzťahu je však potrebné vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmlúv aplikovať ustanovenia OZ, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takéto pravidlo je ustálené aj v aplikačnej praxi súdov (pozri napr. uznesenie NS SR zo dňa 25.01.2011 sp. zn. 5MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.11.2011 sp. zn. 17Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2013 sp. zn. 6Co/218/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2012). Napokon aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19.6.2013 skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený

v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.4.2015, sp. zn. 3MCdo 14/2014, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Rovnaký právny názor vyslovil Najvyšší súd SR aj v rozhodnutí zo dňa 26.11.2015 vo veci sp. zn. 4 MCdo17/2014.

33. Súd sa s poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. musel zaoberať ex offo otázkou premlčania uplatneného nároku. V danom prípade platí osobitná premlčacia doba v dĺžke dva roky, pretože súd je toho názoru, že žalobca sa v prejednávanej veci domáha vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane žalovanej, pretože sa jedná o plnenie, ktoré vyplýva z odpadnutého právneho dôvodu. Týmto právnym dôvodom, ktorý odpadol, je zmluva o bežnom účte a zmluva o kontokorentnom úvere, ktoré boli zrušené v zmysle § 48 ods. 2 OZ z dôvodu odstúpenia od zmlúv z iniciatívy právneho predchodcu žalobcu. Objektívny začiatok plynutia premlčacej doby pri vydaní plnenia z bezdôvodného obohatenia (v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) nastáva dňom, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, čo v prejednávanej veci bolo dňa 26.07.2011, t.j. deň nadobudnutia účinnosti odstúpenia od predmetných zmlúv a dvojročná premlčacia doba uplynula teda 26.07.2013. V deň podania žaloby (jej doručenia na súd), t.j. 13.06.2014, už dvojročná premlčacia lehota teda uplynula. Keďže došlo k premlčaniu hlavného záväzku (istiny), došlo aj k premlčaniu príslušenstva - úroku z omeškania, preto súd nemohol žalobe vyhovieť a túto musel z dôvodu premlčania zamietnuť v celom jej rozsahu.

34. Čo sa týka vyššie citovaného ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., k jeho aplikácii súd uvádza, že toto je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a je treba ho aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy (viď bod 32. odôvodnenia), bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offo, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014), teda aj bez toho, aby sa žalovaná premlčania sama dovoľavala. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014 a upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv. Predmetné ustanovenie je (súčasne) ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva žalobcu. Je potrebné uviesť, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

35. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal, pričom postupoval v zmysle § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP, nakoľko konanie bolo v časti úroku z omeškania zastavené na základe čiastočného späťvzťatia žaloby žalobcom, teda v tejto časti žalobca v zmysle § 256 ods. 1 CSP procesne zavinil zastavenie konania a náhrada trov v tejto časti patrí protistrane (pozn. súdu - možno hodnotiť ako neúspech žalobcu). Žalovaná má síce voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods.1 CSP nárok na náhradu trov konania v plnej výške, nakoľko bola v tomto konaní v celom rozsahu úspešná, pričom tu neboli dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne jej náhradu trov konania

nepriznať (§ 257 C.s.p.). Vzhľadom však na to, že žalovanej žiadne preukázateľné trovy v tomto konaní nevznikli, súd prvej inštancie rozhodol, že jej náhradu trov konania nepriznáva, a to aj s prihliadnutím na hospodárnosť konania v zmysle Čl. 17 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Piešťany, v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Z každého podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).